

до сих пор нет. Все эти слова обозначают примерно одно и то же — специфический, искусственно созданный язык, употребление которого не связано с территорией.

Сленг нельзя ни запретить, ни отменить. Он меняется с течением времени, одни слова умирают, другие — появляются, точно так же, как и в любом другом языке. Современного студента совсем без сленга представить невозможно. Главные достоинства тут — выразительность и краткость.

КАФЕДРА ПРАВА

✦ АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ОРЕНДИ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

Доп. — ст. викл. Паращенко М. І.

У процесі проведення в Україні земельної та аграрної реформ, основними завданнями яких є становлення селянина як справжнього господаря на землі через структурну перебудову сільськогосподарського виробництва, створення ефективного, багатокладного сільського господарства на основі різної форми власності на засоби виробництва та форми сільськогосподарського землекористування, гостро постало питання про розвиток такої форми землекористання як оренда. У соціалістичний період (з 1937 — 1988 рр.) оренда була заборонена. Відродження її повноцінного змісту має, в умовах переходу України до ринкової аграрної економіки, винятково важливе практичне значення, що обумовлено економічною кризою, особливо в аграрному секторі економіки.

Досвід зарубіжних держав свідчить про те, що оренда земель покликана зараз стати переважаючою формою землекористання, яка може забезпечити реальний доступ до праці на цих землях фермерам та громадянам, які бажають вести приватне підсобне господарство. Вона може і повинна стати зв'язуючою ланкою між суб'єктом, який бажає працювати на

землі і власником земель, надаючи можливість їм на взаємовигідних умовах використовувати землю.

Прийняття Верховною Радою України 25 жовтня 2001 року Земельного кодексу України створили нові правові засади розвитку різних форм землекористування, зокрема, оренди земель. Так, орендні земельні відносини тісно пов'язані з відносинами земельної власності та з аграрною підприємницькою діяльністю.

Сучасний етап розвитку орендних земельних відносин знаменує прийнятий Верховною Радою України Закону України „Про оренду землі” від 6 жовтня 1998 року (із наступними змінами та доповненнями).

Орендні земельні відносини набрали зараз значення окремого правового інституту земельного права України. Прийняття цього закону сприяє відновленню в Україні оренди земель, дає істотний поштовх до укладення договорів оренди земельних ділянок.

Належить визначити виникнення нових елементів земельних орендних відносин: є потреба й у вдосконаленні правового регулювання оренди земельних паїв, як різновиду оренди земель сільськогосподарського призначення.

Основні етапи у історико-правовому регулюванні оренди земель сільськогосподарського призначення:

1. 1917 – 1921 рр. – заборона оренди земель сільськогосподарського призначення на території України.
2. 1922 – 1927 рр. – поширення трудової оренди земель сільськогосподарського призначення.
3. 1927 – 1937 рр. – поступове обмеження оренди земель сільськогосподарського призначення.
4. 1937 – 1988 рр. – заборона оренди земель сільськогосподарського призначення.
5. 1988 – 1990 рр. – запровадження оренди земель сільськогосподарського призначення у двох її формах – внутрішньогосподарська і міжгосподарська.
6. з 1992 року і по даний час – розвиток оренди земель сільськогосподарського призначення як окремого інституту

земельного права, який має елементи аграрно-трудо­вих відносин.

Оренда земельних паїв виступає особливим і новим різновидом оренди земель сільськогосподарського призначення.

Особливість даного інституту зумовлена своєрідністю його об'єкту, який виник у процесі реформування колективних сільськогосподарських підприємств на засадах приватної власності на землю. Цим об'єктом стали земельні ділянки.

Вперше законодавчо було визначено поняття земельної ділянки – як частини землі, яка будучи безпосереднім об'єктом земельних правовідносин має фіксовану площу, межі, місцезосташування, характеризується якісним станом, що відповідає її цільовому призначенню та притаманним їй правовим режимом. Офіційне визначення поняття оренди землі дає Закон України „Про оренду землі”.

Її юридичні ознаки:

- договір­на форма використання земель;
- оренда земель оформлюється договором оренди земельної ділянки;
- зміст оренди земель становить правомочності володіння і користування орендаря без розпоряджання нею;
- це користування і володіння є платним;
- оренда передбачає передачу земельної ділянки обов'язково у строкове (тимчасове) користування;
- об'єктом оренди за договором виступає певна земельна ділянка.

У зв'язку з вищезазначеним, я хотів би зупинитися на деяких положеннях Указу Президента України від 3 грудня 1991 року „Про невідкладні заходи щодо прискорення реформування аграрного сектора економіки”. Одне із них – реформування протягом грудня 1999 – квітня 2000 року колективних сільськогосподарських підприємств на засадах приватної власності на землю та майно.

Безумовно на перший погляд документ актуальний, але має цілу низку недоліків:

1. загальний термін його виконання;

2. документ не супроводжується і не підтверджується належною матеріально-технічною базою, фінансово-кредитною базою і т. д.

В результаті цього різко зменшилось в аграрних підприємствах поголів'я великої рогатої худоби, дійного стада, молодняка, значно зменшився машинно-тракторний парк, залишилась не культивованою значна площа земель сільськогосподарського призначення... Звідси різке скорочення виробництва м'ясо-молочних продуктів та іншої сільськогосподарської продукції та сировини.

В заключення свого виступу я, поки-що, маю надію на проведення аграрної політики новою владою:

- на нормальне функціонування аграрного сектору економіки направлено вперше таку значну суму грошових коштів – більше 10 млрд. грн.;
- створюються позитивні правові, фінансові, кредитні, митні, податкові умови для ефективного функціонування аграрного сектора економіки;
- Президент України оголосив 2006 рік „Роком Села”.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ АДМІНІСТРАТИВНО – ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ.

Доп.- студ. гр. Ю – 44 Погорєлов М. С.
Наук. кер. - ст. викл. Парашенко М. І.

Про існуючий адміністративно-територіальний устрій України - спадщину СРСР - його недосконалість і потребу реформування за 14 років незалежності говорилось багато. Але не про конкретні параметри і строки реформування. Причина проста: адміністративно-територіальний устрій — це Кримська автономія, Київ, 24 області, 490 сільських районів, 456 міст, 886 селищ міського типу, 28580 сільських населених пунктів і майже 48 мільйонів громадян. Реформа адміністративно-територіального устрою обов'язково зачепить інтереси кожного з них. До того ж вона - справа не дешева і вимагає чималих бюджетних коштів. Тому зміни такого обсягу у будь-